

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیامک بهاری

۱۴ اپریل ۲۰۱۴

مضحکہ ای پر ہیاہو و بی اثر در حاشیہ انتخابات ریاست جمهوری افغانستان.

مشروعیت بخشیدن به حکومتها و پارلمانها به نام مردم و رأی، یکی از پیچیده ترین و رمزآلودترین ابزارهای ادامه بقای سلطه سیاسی نظام سرمایه داری است. به یک بیان "دمکراسی" و "رأی"، برابر است با مشروعیت سلطه و بقاء و حفظ نابرابری و اعمال تبعیض سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به خود رأی دهندگان.

انتخابات اما در افغانستان بیشتر از آن که بخواهد مشروع باشد، کمدی تراژدی سلطه قدرتی امریکا و غرب و مثنی تفنگچی مجاهد سابق به نام دولت‌مرد جدید است که به "برکت" بیش از سه دهه جنگ و خونریزی سکان جامعه ای مچاله شده را به دست گرفته اند. برخی متحدین سابق امروز رقبای کنونی اند، بیشتر از آن که با تفاوتشان تعریف شوند با تشابه شان قابل تعریفند. این را به خوبی در برنامه ها و تقلائی تبلیغاتی شان آشکارا می شود دید. برنامه های انتخاباتی و ادعای ترقی و تعالی و رفاه و پیشرفت، همه و همه، پوششی برای تثبیت رسم و سنن به غایت عقب مانده، قوم پرستی و مذهب محوری و بدون تردید تلاش برای دسترسی به منابع مالی و اقتصادی باندهای مافیائی حاکم به نام رقابت انتخاباتی است.

کاندیداتورها و برنامه هایشان، باندهای آشکار و عیانشان، بی ربطی و بیگانگی عمیق با مصایب عظیم یک جامعه عقب نگه‌داشته شده، مضطرب، تحت سلطه سلسله ای از قوانین و رسوم قبیله‌ئی، ضد زن و آزادی و کرامت انسانی را می نمایاند.

خرید و فروش رأی با تطمیع و تهدید، ظاهر آراسته "دمکراسی" را مضحک تر از پیش نشان می دهد. بازار مکاره "رأی" در فضائی امنیتی و نظامی با هزینه ای فوق‌گزارف، بالاخره روز شنبه ۱۶ فروردین [حمل] در شرایطی به صندوقها افتاد که شکایت‌های گسترده و آرای تقلبی به حدی زیاد بود که "مشروعیت انتخابات" مهندسی شده را از این زاویه هم زیر سؤال می برد. جالب این جاست که بخش عظیم شکایتها علیه خود کارمندان کمسیون انتخابات مطرح شده است!

سایه کنفرانس بن و رویدادی به نام انتخابات

انتخابات ریاست جمهوری بعد از سقوط طالبان در ادامه روندی که "کنفرانس بن" پایه گذاری کرد، در افغانستان انجام می شود. طی این کنفرانس در سال ۲۰۰۱، دولت انتقالی انتخاب گردید. مشروعیت بخشیدن و نهادینه کردن قدرت در دست جنگ سالاران و سران قبایل، تثبیت قومی – مذهبی بودن قدرت سیاسی و بازسازی نیروی نظامی و امنیتی

زیر نظر دولتهای غربی، از اهم سیاست گذاریهای این کنفرانس بود. سیاست حاکم به این کنفرانس، روند شکل گیری دولتهای بعدی در افغانستان و قانون اساسی اسلامی آن را نیز پایه ریزی کرد.

در اولین انتخابات، حامد کرزی، از سوی همین کنفرانس، عهده دار تشکیل اولین دولت انتقالی با ۳۰ کرسی نمایندگی، مبتنی بر سیاستهای دیکته شده و مورد تأیید غرب شد. یازده کرسی به سران قبایل و دسته های مسلح و تفنگچی های مجاهد پشتون اختصاص یافت. به همین منوال سرکردگان قومی تاجیک هشت کرسی را اشغال کردند، به فرماندهان و به سران قبایل هزاره جات پنج کرسی تعلق گرفت. به منتفذین و قدرتمداران افراد وابسته به قوم ازبک سه کرسی و بقیه کرسی ها به سایر فرماندهان قومی رسید. این بخش قابل ملاحظه ای از تقسیم "دمکراتیک قدرت سیاسی" حاصل از کنفرانس بن بود.

در دومین انتخابات، که با بی توجهی اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان روبه رو و به دور دوم کشیده شد، باز هم حامد کرزی سر از صندوق رأی بیرون آورد. همچنان مصوبات کنفرانس بن و چگونگی تقسیم قدرت و تأکید بر نهادینه کردن قومیت در افغانستان ادامه یافت.

اکنون پس از سپری شدن دوازده سال، وعده های تأمین امنیت و رفاه و بازسازی و اقتدار، افغانستان ۳۳ میلیون نفری به عنوان چهارمین کشور فقیر جهان و فقیرترین کشور جنوب آسیا، با جمعیتی نیمه گرسنه، با میلیونها بیکار، رکود تورمی گسترده و در آمد سرانه حدود ۲۰۰ دلار، گرانی بی سابقه اقلام مواد غذایی اساسی، با کثرت بالاتر از ۶۰ درصد بیسوادی و مصیبت فساد و رشوت خواری گسترده مافیای دستگاه قضائی و حکومتی روبه رو است. بنابر یک گزارش ویژه سازمان ملل، چهار وزارتخانه طی سه سال ۹ میلیارد دلار رشوت خواری و فساد مالی داشته اند. زیرساختهای اقتصادی کماکان ویران مانده اند. افغانستان همچنان بزرگترین تولید کننده انواع مواد مخدر و افیونی در جهان است. قوانین عشیرتی و مذهبی علیه آزادی جامعه و زنان بیداد می کند.

در یک سال گذشته، بنا به گزارش وزارت بهداشت افغانستان، در نواحی که دولت دسترسی به ساکنین آنجا دارد، بیش از ۱۲ میلیون از کل جمعیت ۳۳ میلیون نفری افغانستان زیر خط فقر مطلق بوده اند. پنج میلیون کودک از سوء تغذیه مطلق رنج می بردند و ۳ میلیون زن به کلی به هیچ نوع خدمات اجتماعی و بهداشتی و غذایی دسترسی نداشته اند. از این میان ۳۸ درصد مادران، زندگی خود را در هنگام بارداری و زایمان از دست می دهند.

بی ثباتی و فلاکت اجتماعی و اقتصادی همچنان حرف اول را در زندگی مردم افغانستان می زند. بر همین بستر گسترش دامنه نفوذ طالبان و سهم خواهی بیشتر از قدرت با اتکاء به بنیادهای قومی و مذهبی یک تهدید بالقوه دیگر برای مردم است.

ناامنی اجتماعی سبب دست درازی هرچه بیشتر نیروی مسلح قدرتمندان منطقه ئی در اجزاء زندگی مردم شده است. حکومت طالبان پس از سقوط، به عنوان یک رقیب برای حکومت با افزایش فعالیتهاى نظامی - تروریستی در فقدان و غیاب تغییرات پایه ئی اجتماعی و سیاسی، مجدداً به عرصه سیاسی و اجتماعی بازگشته است.

در بر همان پاشته می چرخد

در این انتخابات هم، طبق همان استانداردهای تعیین شده از سوی "کنفرانس بن" و قوانین انتخاباتی که تماماً تحت نفوذ دسته جات اسلامی و منتفذین محلی تهیه شده، قرار است دست به دست شدن قدرت دولتی انجام گیرد. وابستگی و تعلق قومی و نیز چگونگی نزدیکی به غرب، ملاک جایگاه افراد و گروهها در مدار قدرت سیاسی است. اگرچه چگونگی امضای «قرارداد امنیتی - نظامی» با امریکا عمده ترین موضوع برنامه سیاست خارجی کاندیداتور هاست.

در زمینه سیاست داخلی همه نامزدهای انتخاباتی، تأکید بر قوانین شریعه را یک اصل اساسی قرار داده اند. در حالی که قریب به اتفاق آنها، در پرونده سیاسی و اجتماعی خود چه در حال و گذشته، دهها فقره فساد مالی گسترده و نیز وابستگی آشکار و نهان به دولتها، سران قبایل و عشایر و مافیای اقتصادی و فساد بانکی دارند، مبارزه با فساد و رشوت خواری یکی دیگر از اهم موضوعاتی است که کاندیداهای ریاست جمهوری خود را به آن متعهد کرده اند.

سه کاندیدای مطرح از میان هشت نامزد پست ریاست جمهوری که خود راساً در دولت دوازده ساله حامد کرزی ایفای نقش کرده اند، از دیگر رقبا مطرح تر هستند.

محمد اشرف غنی احمدزی، از قوم پشتون است. سابقه فعالیت سیاسی طولانی دارد. سالهای متمادی در نهادهای سیاسی بین المللی ایفای نقش کرده، معتمدی جدی برای غرب است. در سازمان ملل هم چهره شناخته شده ای است. او به همراه "بان کی مون" کاندیدای مورد نظر غرب برای ریاست سازمان ملل متحد بود. به عنوان وزیر دارئی (مالیه) در دولت حامد کرزی ایفای نقش کرد. در برنامه انتخاباتی اش بر اجرای قوانین شریعه و نیز حل مناقشه امضای عهدنامه امنیتی با امریکا تأکید دارد. او مدعی مهندسی رابطه با طالبان و مافیای حکومتی پاکستان است. بر همین منوال، آزادی زندانیان طالبان از زندان بگرام تحت کنترل نیروهای امریکائی را برگ مهمی در پرونده خود می داند و خواهان صلح و مشارکت طالبان در قدرت سیاسی افغانستان است.

عبدالله عبدالله، کاندید مطرح دیگری است که از سازمانهای جهادی تا جبهه و ریاست دفتر احمد شاه مسعود تا وزارت امور خارجه سابقه خدمت در نظام فعلی افغانستان دارد. رقیب حامد کرزی در انتخابات گذشته بوده است.

او نامزد جبهه ملی افغانستان، مهمترین تشکل مخالف حامد کرزی است. وفاداری به سنت و شریعت از اجزای جدی برنامه انتخاباتی اوست. تا جایی که "انجنیر محمدخان" عضو حزب اسلامی را به عنوان معاون اول و "محمدحقوق" رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان را به عنوان معاون دوم خود معرفی کرد.

زلمی رسول، از قوم پشتون، از ریاست دفتر محمد ظاهر شاه در ایتالیا تا مشاور امنیتی تا وزارت امور خارجه و کاندید منتخب باند حامد کرزی ایفای نقش کرده است. او سالهای متمادی با مسوولیتهای کلیدی در کنار حامد کرزی، از کنفرانس بن در سال ۲۰۰۱ تا کنون، پا در رکاب بوده است. از او به عنوان پل دوستی بین دولت امریکا و افغانستان یاد می شود. گفته می شود او شانس کمتری از دو رقیب خود دارد. همه پرونده سیاه دوازده ساله حامد کرزی بر سرش خراب شده است.

اینها سه چهره مشهورتر از کل هشت کاندیدای بازی انتخابات اند. اینها را جلوی مردم مصیبت دیده افغانستان گذاشته اند تا با مشروعیت گرفتن از قربانیان به عنوان رأی دهندگان، "بزرگترین آزمون دموکراسی تاریخ افغانستان" را فیصله بدهند!

این همه آن هیاهویی است که مدیای غرب و در رأس آن صدای امریکا و بنگاه جعل خبر بی. بی. سی. به عنوان بزرگترین و مسالمت آمیز ترین و دموکراتیک ترین جابه جایی قدرت در افغانستان، یاد می کنند.

در عین حال با تقلب گسترده ای که به راحتی می شد منتظرش بود نمی دانند چگونه کنار بیایند. قرار است به نام رأی و انتخاب، یکی از اینها را بر مسند قدرت بنشانند تا تضمینی باشد که باز هم در بر همان پاشنه بچرخد.

برای میلیونها مردم فقر زده و مصیبت دیده افغانستان این انتخابات و این کاندیداهای امتحان پس داده همان آینده ای را رقم خواهند زد که دوازده سال است باند حامد کرزی عهده دار آن است. هیچ چاقوئی دسته خودش را نبریده است.

بیش از سی سال است که میلیونها مردم مهاجر، میلیونها مردم گرسنه و عاصی و خشمگین افغانستان اسیر دست معامله مشتکی تفنگچی فاسد گردیده اند. چه مجاهدین، چه طالبان و چه حاکمان فعلی برای مردم دردمند افغانستان بخشی از مصیبتی هستند که باید از سر راه رفاه و تعالی و خوشبختی جامعه کنار گذاشته شوند.

یادداشت:

با تشکر از همکار گرامی ما آقای «بهاری» که خلاف جم غفیری از قلمزنان کشور همسایه ما ایران، به مسایل افغانستان علاقه گرفته و در حد قابل ملاحظه ای نظرات شان را به صورت درست و مطابق با واقع در قبال افغانستان بیان داشته اند، از آن جایی که خود ضمن ارسال ایمیل خواهش نموده اند تا ما هم نظر مان را به ارتباط نوشته شان، بیان داشته، خدمت شان بفرستیم؛ تصمیم بر آن گرفتیم تا پیشنهاد تکمیلی پورتال را در پای نوشته شان درج نمائیم، تا به علاوه آن که ایشان از آن اطلاع می یابند، خوانندگان عزیز پورتال نیز در جریان آن پیشنهاد تکمیلی قرار گرفته، از آن طریق به یکی از شیوه های کار پورتال در جریان همکاری صمیمانه با نویسندگان پورتال، نیز آشنائی بیشتر بیابند. ما ضمن آن که طرز دید همکار ما آقای «بهاری» را در تحلیل از قضایای افغانستان ارج می گذاریم، پیشنهاد مشخصی خدمت شان نیز داریم:

آقای «بهاری» در چند جای از عدم «مشروعیت» اداره کرسی به درستی نام برده اند اما متأسفانه روشن بیان نداشته اند که این عدم مشروعیت از کجا ناشی می شود.

به اعتقاد ما، با در نظر داشت آن که اساس و علت وجودی این اداره مستعمراتی را، در خواست و تحمیل اراده استعمار با طیارات بمب افکن ب-۵۲، درون و کشتار های شبانه می سازد، و از نخستین روز تا اینک فقط به زور مستقیم نیروهای اشغالگر بر سرکار آمده و دوام نموده است، و در نتیجه اداره ایست دست نشانده و پوشالی، به ناگزیر فاقد مشروعیت نیز می باشد.

مسلم است وقتی یک اداره از اساس دست نشانده، پوشالی و فاقد مشروعیت باشد، تمام تلاشهایش در جهت، تغییرات شکلی و «کلاه احمد را بر سر محمود گذاشتن»، کمترین اعتباری نداشته، نمی تواند برایش مشروعیت بار بیاورد.

اداره ای دست ساخت نیروهای اشغالگر استعماری، در موجودیت و حمایت دایمی قوی ترین ماشین سرکوب و کشتار جهان، و با ریختن میلیونها تن بمب و حتا استفاده از سلاحهای کشتار جمعی و آلوده به رادیو اکتیف، علیه خلق آن کشور، هیچ گاهی نمی تواند مشروعیت داشته و یا بیابد.

انتظار صمیمانه و رفیقانه ما از تمام همکاران قلمی افغان و غیر افغان ما، این است که وقتی به ارتباط افغانستان و مصایب آن قلم می زنند، از آن جایی که از چهار دهه بدین طرف، در افغانستان دشمنان خلق افغانستان از اشغالگران روسی و امریکائی گرفته تا اخوانی ها در تمام اشکال آن، فقط با زبان گلوله حرف زده می شود، تحلیل های شان را نیز صراحت بخشیده وقتی به نقد اوضاع جاری می پردازند، کلام را چنان انتخاب و به کار بگیرند که در برندگی کمتر از گلوله نباشد.

اداره پورتال AA-AA